

7. (א) תחילתו של חוק זה ביים תחילתו של חוק בתי המשפט (תיקון מס 14),
התשנ"ב-1992⁵, והוראות סעיף 22 לאותו חוק יחולו לענין זה.

(ב) תחילתן של הוראות פסקה (2) לסעיף 2 של חוק זה, במועד שיקבע שר המשפטים
בצו, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון; ורשאי שר המשפטים בהסכמה כאמור לקבוע מועדים
שונים לסוגים שונים של תביעות למזונות.

8. חוק זה יפורסם תוך 30 ימים מיום קבלתו.

פרסום

דן מרידור
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשנ"ב, עמ' 68.

חוק הערבות (תיקון), התשנ"ב-1992*

1. לפני סעיף 1 לחוק הערבות, התשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק העיקרי), יבוא:

הוספת כותרת

"פרק א': הוראות כלליות"

2. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת פרק ב'

"פרק ב': ערבות של ערב יחיד

17א. (א) הוראות פרק זה יחולו על ערבות לחיוב שנתן ערב יחיד לנושה,
היא כינויה אשר יהא, לרבות התחייבות לשיפוי.

תחולה והגדרות

(ב) בפרק זה -

"חייב" -

(1) חייב שהסכום המרבי של הקרן אינו עולה על 250,000 שקלים
חדשים ושנועד לרכישת זכויות בדירה המיועדת למגורי החייב;

(2) חייב, בין שבוצע ובין שטרם בוצע, שהסכום המרבי של הקרן אינו
עולה על 40,000 שקלים חדשים.

"נושה" - בין תאגיד ובין יחיד, וכלכד שלגבי יחיד מתן הלוואות הוא במהלך
עסקיו הרגיל, אף אם אינו עיסוקו העיקרי.

"ערב יחיד" - למעט בן זוגו של החייב ולמעט שותף של החייב, בין בשותפות
רשומה ובין בשותפות שאינה רשומה; היה החייב תאגיד, לא ייחשב כערב
יחיד גם מי שהוא בעל ענין בתאגיד, כהגדרתו בחוק ניירות ערך,
התשכ"ח-1968²;

* נחקבל בכנסת ביום י"ב באדר ב' התשנ"ב (17 במרס 1992): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2072, מיום
ה' באב התשנ"א (16 ביולי 1991), בעמ' 331.

¹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 46.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

'ריבית' – כפי שנקבע בחוזה בין הנושה לחייב באין איחור בפרעון (להלן – ריבית מקורית): נקבע בחוזה שיעור מיוחד לענין איחור בפרעון, לא יעלה שיעור זה בארבע נקודות אחוז מעל הריבית המקורית שנקבעה בחוזה: היתה הריבית המקורית ריבית משתנה, ייעשה החישוב על-פי אותה ריבית כפי שינוייה מעת לעת, בתוספת שלא תעלה על ארבע נקודות אחוז על שיעור הריבית המקורית:

"הפרשי הצמדה" – הצמדה למדד המחירים לצרכן, לשער מטבע חוץ או לעליית מחירו של כל דבר אחר שעליו מפרסמת רשות ממלכתית מדד, והכל כפי שהוסכם בין הנושה לחייב.

317. ערב יחיד חב רק לסכום הנקוב בחוזה הערבות, בצירוף תוספות שלא יעלו על אלה:

ערכית בסכום נקיב

(1) הפרשי הצמדה;

(2) ריבית;

(3) הוצאות בסכום שקבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל, ואם לא נתקיים הליך לפני אחד מאלה – ההוצאות הסבירות.

317. (א) לא תוגש תובענה נגד ערב יחיד אלא לאחר שנתקיימו שניים אלה:

תובענה מהחייב תחילה

(1) ניתן פסק דין נגד החייב;

(2) יושב ראש ההוצאה לפועל אישר שעל מנת להיפרע מהחייב, נקט הנושה בכל הליכי ההוצאה לפועל, לרבות הליכים למימוש משכנתה על דירת מגורים או למימוש משכון על זכויותי בדירת מגורים, והכל כשהם סבירים בנסיבות הענין.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי נושה להגיש תובענה נגד ערב יחיד למילוי ערבותו אם התקיים אחד משני הסייגים הבאים:

(1) החייב נפטר, הוכרז פסול דין, ניתן נגדו צו כינוס נכסים, או יצא מן הארץ לצמיתות: היה החייב מובטח במשכנתה או במשכון לא יחול סייג זה, אלא אם כן קבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל, לפי הענין, שנעשו מאמצים סבירים לאיתור החייב או למימוש המשכנתה או המשכון;

(2) היה החייב תאגיד – ניתן נגדו צו כינוס נכסים או צו פירוק.

(ג) הוגשה תובענה נגד חייב ימסור הנושה הודעה לכל ערב יחיד והוא יהיה רשאי להצטרף להליך.

717. (א) בערבות לפי פרק זה אין להתנות על הוראות סעיף 12 אלא לטובת ערב יחיד.

חזרה אל החייב

(ב) מילא ערב יחיד את ערבותו, כולה או מקצתה, יהא דינו כדין הנושה לענין הליכי גביית החוב מאת החייב שבהם פתח הנושה, והוא יהיה רשאי להמשיך בהליכים אלה.

717. (א) ערבים יחידים יהיו חייבים, כלפי הנושה, בחלקים שווים.

ריבוי ערבים

(ב) היו לאותו החייב גם ערבים שאינם ערבים יחידים, יחושב חלקו של כל ערב יחיד לפי מספרם של כלל הערבים.